

18de JAARGANG, NR. 333
24 FEBRUARI 2020

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP PAPIER

4 JAZZ OP DE PLAAT

Eric Vloeimans' Gatecrash,
 Marco van Os, Perelman/Shipp,
 Jo Berger Myhre e.a.

8 JAZZ OP DE PLANKEN

Oded Tzur Quartet,
 Marcin Wasilewski Trio.

EN VERDER O.A.:

11 Clarence Profit (Erik Marcel Frans)

13 Jazz in beeld (Schikhof, Schoubs)

15 Overzicht jazzfestivals maart

16 JAAR JAZZFLITS
01 09 2003 - 01 09 2019

NR. 334 KOMT 16 MAART UIT

NIEUWS

Geen Jazztival in Alkmaar dit jaar

Het Alkmaarse Jazztival, het festival dat 'muzikaal de zomertijd inluidt' en dat vorig jaar voor de tiende keer werd gehouden, gaat dit jaar niet door. "Een festival als Jazztival organiseren kost veel tijd en energie. Dit jaar ontbreekt het stichting SBSJazz aan beide waardoor er geen Jazztival zal zijn. Misschien volgend jaar weer", aldus de organisatoren op de festivalwebsite.

Vier Zeeuwse podia stemmen hun jazzprogrammering op elkaar af

Poppodium De Spot, Podium 't Beest, Porgy & Bess en MuziekPodiumZeeland gaan hun jazzprogrammering op elkaar afstemmen. In De Spot in Middelburg komen formaties die jazz met genres als pop verbinden, zoals Eric Vloeimans' Gatecrash en New Cool Collective. Maar ook is daar ruimte voor vernieuwing. In Goes bij 't Beest zal de nadruk meer liggen op acid jazz en fusion. Porgy & Bess in Terneuzen programmeert meer traditioneel. Op de agenda staan de komende tijd onder anderen het Enrico Pieranunzi Trio en zangeres Fay Claassen.

i a 7 7

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDE 2003

Amina Figarova speelt in Theater aan de Parade. (Foto: Joke Schot)

THEATER AAN DE PARADE VOEGT ZICH BIJ FESTIVAL JAZZ IN DUKETOWN

Tijdens de komende 47ste editie van het festival Jazz in Duketown wordt een nieuwe locatie gebruikt: Theater aan de Parade. Onder meer het Amina Figarova Sextet (met drummer Rudy Royston) en pianist Jef Neve spelen er. Jazz in Duketown is van 29 mei tot en met 1 juni op diverse locaties in 's Hertogenbosch.

Om jongeren te trekken is een dosis door urban, rap en hiphop beïnvloede jazz geprogrammeerd met Ghost-Note (een band geformeerd rond drummer Robert 'Sput' Searight en percussionist Nate Werth, leden van Snarky Puppy), de Antwerpse formatie blackwave., rapper PAX the humanoid en de Britse band Cykada. Onversneden jazz is er van zangeres Cyrille Aimée, John Engels & Benjamin Herman en Jasper Blom & Pablo Held. Verder zullen de Cubaanse trompettist Yelfris Valdes en Tijn Wybenga met zijn AM.OK (Amsterdams Modern Orkest) optreden. Met circa 150.000 bezoekers (opgave organisatie) is Jazz in Duketown het grootste gratis Nederlandse jazzfestival. Het voltrekt zich op verschillende locaties in de Bossche binnenstad.

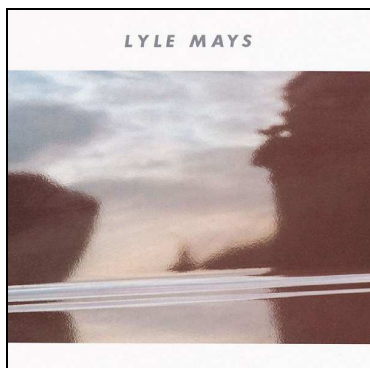
Geen Curaçao North Sea Jazz

Het Curaçao North Sea Jazz Festival gaat dit jaar niet door. Het lukt de organisatie niet om rond september, de periode waarin het festival gepland staat, geschikte publiekstrekkingen te boeken. "Om het evenement op internationaal topniveau te houden, zijn er minstens twee acts van het hoogste niveau nodig, die bij voorkeur niet eerder op Curaçao te zien zijn geweest", aldus de organisatoren – dezelfde als van het Rotterdamse North Sea Jazz Festival - in een persverklaring. Ook in 2017 lukte het niet om de programmering rond te krijgen. De toekomst van het festival is ongewis. De eerste editie was in 2010.

NTR maakt vier jazzportretten

In opdracht van de publieke omroep NTR en internetzender NPO Soul & Jazz zijn in januari videoportretten gemaakt van vier Nederlandse jazzartiesten. De vier werden op de avond van de 'Sound of the Dutch Underground' gefilmd tijdens de New York Winter Jazz Conference. Binkbeats, saxofoniste Tineke Postma, Tin Men and the Telephone en Niels Broos & Jamie Peet werden vastgelegd. Bekijk de films hier: <https://bit.ly/2SMehlm>

OVERLEDEN

Lyle Mays' debuutalbum uit 1986.

Lyle Mays, 10 februari 2020 (66)

Pianist die ook elektronische varianten van de piano bespeelde. Medio jaren zeventig bij de band van Woody Herman, daarna vele jaren opgetrokken met gitarist Pat Metheny, met wie hij ook composities schreef. Maakte tevens opnamen met eigen trio.

Lucien Barbarin, 30 januari '20 (63)

Trombonist, was de jongste van de Barbarin-familie. Bleef trouw aan zijn geboortestad New Orleans. Speelde met diverse stadgenoten (Leroy Jones, Lars Edegren, Wynton Marsalis). In de jaren tachtig op tournee met trompettist Wallace Davenport, vanaf 1990 een vast lid van Harry Connick's bigband. (jjm)

Kathrine Windfeld. (Foto: Stephen Freiheit)

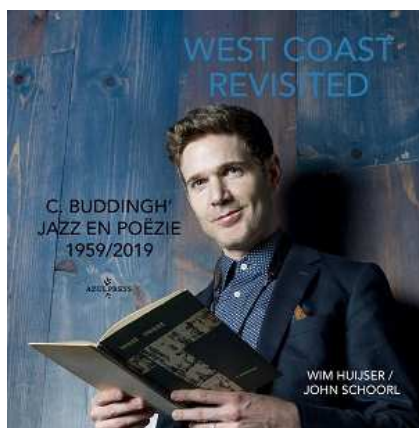
RISING STAR JAZZ AWARD EUROPE VOOR DEENSE PIANISTE KATHRINE WINDFELD

De Deense pianiste Kathrine Windfeld heeft eind januari in London de LetterOne 'rising stars' Jazz Award Europe Edition 2019 ontvangen. Ze mag dit jaar op zeven Europese jazzfestivals optreden en krijgt een jaar lang ondersteuning van de Air Artist Agency. De Amerikaanse trompettist Giveton Gelin kreeg de Noord-Amerikaanse equivalent van de prijs. Hij mag op tien festivals in de VS en Canada optreden en krijgt ook een jaar pr-ondersteuning.

De jaarlijkse uitreiking van de Jazz Award wordt georganiseerd door het bedrijf Air Artist Agency. Geldschieter is zakenman en jazzliefhebber Mikhail Fridman. Hij zat namens LetterOne – een Luxemburgs investeringsfonds - ook in de jury. Die werd voorgezeten door gitarist George Benson en had verder de muziekjournalisten Imogen Tilden, Michelle Mercer en Alex Dutilh als lid. Gegadigden voor de Award konden zich van augustus tot en met oktober 2019 zelf aanmelden. Meer dan driehonderd inschrijvingen kwamen binnen, waarna vertegenwoordigers van de deelnemende jazzfestivals een lijst van 25 kandidaten selecteerden. Benson: "It was a tough call, almost impossible to choose just one winner out of 25 extremely talented finalists! Kathrine shows great potential, her innovative approach combined with an attractive blend of musical styles makes her one to watch out for!" Ook Giveton Gelin is een musicus om in de gaten te houden, meent de jury: "His tone, phrasing and general way of playing remind us of many greats before him. This combined with his determination to make it from the fringes of jazz into the very heart of Jazz, New York, convinced us that he has a bright future ahead!" De prijzen werden uitgereikt tijdens een gala met Jools Holland als presentator en de vocalisten China Moses, Sarah McKenzie en Jamie Cullum als gast. Volgens de organisatie vertegenwoordigt het prijzenpakket van de winnaars een waarde van 75.000 euro. De Awards werden dit jaar voor de derde keer uitgereikt. Vorig jaar kregen percussionist Sasha Berliner (Noord-Amerika) en pianist Adrien Brandeis (Europa) de prijs.

JAZZ OP PAPIER

WEST COAST

Wim Huijser, John Schoorl;
[fotogr. Eva Roefs].
West Coast revisited : C. Buddingh'
jazz en poëzie 1959/2019
 Maastricht : Azul Press, 2019.
 79 pag. : ill. ; 21x21 cm.
 ISBN 978-94-92401-34-2 geplakt.
 Prijs 20 euro.

Voetnoten:

(*) The Jazz poetry anthology, Indiana University Press, 1991 en The Second set : the jazz poetry anthology, volume 2, Indiana University Press, 1996
 (**) Barry Wallenstein citeert David Rosenthal in: The Second set, pag. 232
 (***) de lijst bevat de volledige inhoud van de oorspronkelijke bundel 'West Coast', alsook alle relevante gedichten van zowel vóór die periode als erna.

Wat een jazzgedicht is, valt moeilijk te zeggen: er zijn te veel benaderingen. En dan spreken we nog niet over het vruchteloos gebleken verschijnsel Jazz & Poetry uit de jaren vijftig, al dan niet spontane uitingen van dichters die zich de evenknie waanden van de solisten in een jazzband.

Twee Amerikanen, Sascha Feinstein en Yusef Komunyakaa, hebben in de jaren negentig in een tweedelige verzameling een poging gedaan tot een ruwe rubricering van de inhoud. (*)

Deels vereenvoudigd, deels aangevuld komt die hierop neer:

1. een hommage aan één musicus, aan meerdere musici of aan de jazz in het algemeen.
2. overdenkingen en belevenissen binnen het jazzmilieu, waarbij één begrip (naam, titel, blues) de aanleiding is.
3. algemene overdenkingen, waarbij een begrip slechts de aanleiding is c.q. terloops wordt genoemd.

Dan zijn er nog - vaak abstracte - gedichten waarbij de vorm (blues), ritmiek, frasering of sound allesbepalend zijn. In een van de bundels kwam ik de volgende omschrijving tegen: 'jazz poems need not be about jazz artists or even the world of jazz - they just need to have the music.' (**)

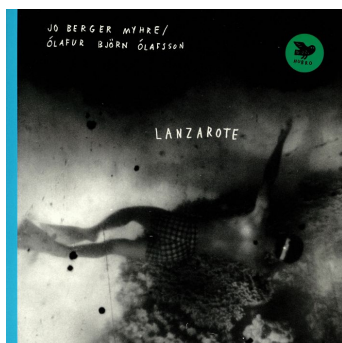
De vraag is dan: in hoeverre kun je muzikale elementen overbrengen in tekst? In ons land was C. Buddingh' misschien niet de eerste, maar hij was er wel vroeg bij, en zeker de productiefste als het om jazz-poëzie gaat. In de eerste helft van de jaren veertig publiceerde hij al zo'n acht gedichten, waaronder 'Military service blues', 'One o'clock jump' en twee verschillende onder de titel 'Singing the blues'. In de jaren 1956-57 schreef hij een groot aantal gedichten voor het tijdschrift Podium, waarvan er in 1959 twintig werden gebundeld onder de titel 'West Coast'. De beweging onder die naam was toen overigens al over zijn hoogtepunt heen. Voor Buddingh' was die vorm van muziek maken het summum, getuige het eerste gedicht in de bundel, 'Nights at the turntable', dat als een manifest kan worden beschouwd: 'vogeltje luister/wij/moeten jou/niet meer//wij hebben gerry shorty en bud/chet en lennie en dave'. Het was, wat je zou noemen, een puur 'jazzgedicht'. Het overgrote deel van de inhoud valt in de categorie drie hierboven. Van 'Valve in head' bijvoorbeeld licht hij het woord 'valve' (= ventiel) eruit en speelt er wat mee: 'een klepje in je hoofd/dat open kan en dicht'.

In de loop der jaren kreeg de bundel een legendarische status en onlangs ging dichter-journalist John Schoorl ermee aan de haal door het boekje in handen te drukken van huidige musici in Californië. Maar wat hadden zij met de vorm van musiceren? En dan was de tekst ook nog eens in het Nederlands! Het leverde een verslag op in de Volkskrant en daaruit vloeide een heruitgave voort, 'West Coast revisited', onder andere aangevuld met gedichten voor het blad Gard Sivik. Schoorl kreeg de medewerking van Wim Huijser, auteur van Buddingh's biografie en tevens de bezorger van diens verzameld dichtwerk 'Buddingh' gebundeld'. Voor de lijst op pagina 16 e.v. (***) heb ik daarvan dankbaar gebruikgemaakt. Hij vermeldt daar de oorspronkelijke uitgave en geeft van iedere titel de componist. Helaas laat hij de naam van de uitvoerende achterwege, om wie het juist te doen is. Ook laat hij daar wel eens een steek vallen, die in de nieuwe uitgave onveranderd is overgenomen. Zo noemt hij Clifford Brown de componist van 'Delilah' en 'Tenderly'. 'Solo plight' zou verwijzen naar de compositie van 'Solo flight' van Bob Cooper. Maar ook Cooper noemde het 'Solo plight'.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

JO BERGER MYHRE/ÓLAFUR BJÖRN ÓLAFSSON
Lanzarote
Hubro

Bezetting:

Jo Berger Myhre (bas, electronics), Ólafur Björn Ólafsson: (piano, toetsen, drums, percussie), Eiríkur Orri Ólafsson (trompet), Ingi Garðar Garðarsson (trombone, tuba).

Wat de connectie is tussen Scandinavië en het eiland Lanzarote? Geen idee. Lege landschappen misschien? Jo Berger Myhre is een Noorse bassist en Ólafur Björn Ólafsson komt uit IJsland en hij bespeelt allerlei instrumenten. Samen 'schreven' ze de muziek van 'Lanzarote'. Veel bladmuziek was daar blijkbaar niet voor nodig. Hier gaat het meer om sfeer en geluidsbeelden. Met een krakende piano, vervormde elektronica en héél veel effecten, op drie tracks aangevuld met de twee blazers, schetsen ze vergezichten die eerder doen denken aan Noorwegen dan aan een Canarisch eiland. Soms is het vreemd en zelfs vervreemdend. Beklemmend, maar ook ontspannen ruimtelijk. Het sterkste stuk is 'Conjure up the past'. Ze nemen echt de tijd om de muziek te laten evolueren. De muziek is absoluut nergens commercieel en dat is overduidelijk de bedoeling. Zoals een schilder die niet aan een koper denkt, maar zijn eigen kleuren en abstracte vormen kiest, ontstaat 'Lanzarote' organisch en schijnbaar toevallig. En wat heel raar is, de tweede keer beluisteren klinkt hij heel anders! Alsof de wolken ineens weg zijn. Of zijn het andere wolken?

Peter J. Korten

Bekijk hier de videoclip bij 'Grain of sand':
<https://www.youtube.com/watch?v=VLN1ZcUj5FQ>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

GRAEWE/REIJSEGER/HEMINGWAY
Kammern I-V
Auricle Records

Bezetting:

Georg Graewe (piano), Ernst Reijseger (cello), Gerry Hemingway (drums, marimba).

De titel van deze cd zegt veel: 'Kammern' is Duits voor 'kamers', en 'kamermuziek' is een goede kwalificatie voor wat pianist Georg Graewe, cellist Ernst Reijseger en slagwerker Gerry Hemingway bijeen improviseren. Want voor de vijf stukken op dit album stond geen noot op papier. Toch zou je dat in eerste instantie niet zeggen. Vooral in het begin vertoont de muziek grote verwantschap met twintigste-eeuwse gecomponeerde muziek (met Webern en Messiaen als namen die opdoemen). Het klinkt sober, misschien zelfs wat cerebraal, en Hemingway levert zijn bijdrage hier op marimba, waardoor de ritmische puls vooralsnog uitblijft. In de loop van het concert (dat in november 2009 live werd opgenomen door de Bayrischer Rundfunk) wordt echter duidelijk dat het drietal veel meer pijlen op zijn boog heeft. De intensiteit neemt toe, en het uitgekende dynamiekgebruik verraadt een samenwerking die op dat moment al zo'n twintig jaar bedroeg. In 'Kammer IV' gaat het flink tekeer: Hemingway pakt een stuwende swing op, Graewe duikt in de jazztraditie en Reijseger soleert al strijkend op het bedje dat de anderen voor hem hebben opgemaakt. Ook in de relatief korte afsluiter, 'Kammer V', dendert de pianist maniakaal en virtuoos over de toetsen à la Cecil Taylor.

Herman te Loo

'Kammern I-V' verschijnt in een zeer gelimiteerde, genummerde oplage, die hier te bestellen is:
<https://www.gerryhemingway.com/grh.html>

Beluister het trio live in Essen:
<https://www.youtube.com/watch?v=kYa2ti0spiA>

MARCO VAN OS
Quest
Eigen Beheer

Bezetting:

Marco van Os (bas, synths, percussie, Rhodes, piano) en vrienden.

Voor zijn eerste soloproject werkte bassist en componist Marco van Os uit Soest samen met een dozijn muzikale vrienden en vriendinnen. In wisselende bezettingen nam Van Os zes eigen stukken op, die – vanwege die wisselende samenstellingen – alle een eigen sfeer hebben. Marco blikt ermee terug op zijn leven in Eemland en 't Gooi. De cd heet 'Quest'.

Zelf zegt Van Os over zijn zoektocht: "Mijn composities zijn mijmeringen en vergezichten: melodische landschappen en harmonische sferen, geïnspireerd door de omgeving uit mijn jeugd." De titels zijn stuk voor stuk elegant, smaakvol en harmonisch. Van Os is niet nadrukkelijk aanwezig op zijn bas, maar wel de vaste basis in de diverse groepen musici, die elkaar in Marco's eigen studio troffen. Van Os speelt af en toe een geserreerde bassolo maar hij laat het meeste solowerk over aan zijn kameraden. De twee meewerkende vrouwen, Marije Goos en Marieke Snijders, verzorgen de dromerige woordeloze zang in het nummer 'Vertigo'. Verder houdt Van Os het bij verzorgde en prettig klinkende instrumentale tracks met 'lazy' latininvloeden.

Hans Invernizzi

Beluister het nummer 'After the storm':
<https://bit.ly/2T2dNrk>

PENTADOX
Fragments Of Expansion
W.E.R.F.

Bezetting:

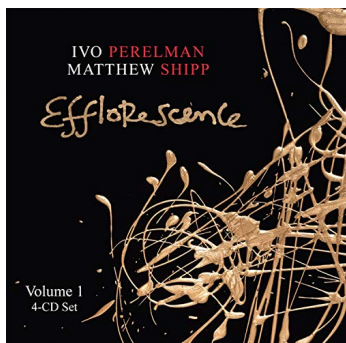
Weston Olencki (trombone, electronica), Sylvain Debaisieux (tenorsax, sopraansax), Lester St. Louis (cello), Bram de Looze (piano), Nick Dunston (bas), Samuel Ber (drums).

De basis van het sextet dat te horen is op 'Fragments Of Expansion' bestaat uit het trio van de jonge Belgen Sylvain Debaisieux (saxen), Bram de Looze (piano) en Samuel Ber (drums). Onder de naam Pentadox nodigen ze op projectbasis extra muzikanten uit om de wereld tussen compositie en improvisatie te verkennen. Ditmaal worden ze vergezeld door drie Amerikanen, van wie vooral Weston Olencki een opvallende rol heeft. Naast trombone bespeelt hij live-elektronica en die draagt flink bij aan de staat van verwarring waarin de luisteraar achterblijft na het beluisteren van 'Fragments Of Expansion'. Soms laat hij wolken elektronica door melodiefarden heen trekken ('Prophecy') terwijl hij op andere momenten old school 'noise' inzet ('Intuition is intention'). De composities (van de drie Belgen) zijn soms behoorlijk uitgewerkt en gearrangeerd, zoals in het Threadgill-achtige 'More questions I', maar er zijn ook rudimentaire fragmenten die als uitgangspunt dienen voor improvisaties. Er duiken Monkige pianostukjes op ('Eau en poudre'), een dronken dans waarbij de trombone de weg wijst ('Resonance II') en een lyrische tenorsaxsolo tussen de brokken van weggewaaid slagwerk ('Erik's vibe'). Maar elke keer als je denkt te begrijpen waar Pentadox heen wil, zijn ze alweer een andere weg ingeslagen. Toch klinkt het album totaal niet onsamenhangend – sterker nog, het werkt als een soundtrack voor een film in je hoofd, met zijn geheel eigen droomlogica.

Herman te Loo

Hier is de trailer van het album:
<https://youtu.be/JwONLAmfely>

IVO PERELMAN/MATTHEW SHIPP
Efflorescence, Volume 1
 Leo Records

Bezetting:

Ivo Perelman (tenorsax),
 Matthew Shipp (piano).

In 2017 besloot tenorsaxofonist Ivo Perelman om opnieuw samen met pianist Matthew Shipp de studio in te duiken. Het plan was om een soort ultieme duo-cd uit te brengen die een samenvatting zou zijn van waar het tweetal muzikaal voor staat. Het resulteerde in het driedubbelalbum 'Oneness'. Het zou het laatste duo-statement van Perelman en Shipp zijn, maar dat betwijfelde ik toen al (zie JF 300). In mei 2018 begon het namelijk alweer te jeuken en besloten de twee (muzikale) vrienden om opnieuw een serie gesprekken vast te leggen waarin ze 'life, the universe and everything' te bespreken, om Douglas Adams maar eens te citeren. En omdat ze heel wat te vertellen hebben en ze daar een gigantisch vocabulaire voor hebben, werd het een serie van 97 (!) korte duetten, allemaal tussen de twee en zes minuten lang. De eerste 49 zijn nu bijeengebracht in een box met vier cd's die de titel 'Efflorescence, Volume 1' draagt. De tracks dragen allemaal de namen van planten (want de Engelse titel betekent zoveel als 'bloei') En opnieuw gebeurt het onwaarschijnlijke: je denkt dat je alles wel hebt gehoord na een plank vol Perelman/Shipp te hebben beluisterd. Maar toch, maar toch. Dit eerste deel van 'Efflorescence' bevat tussen al die kleindoden toch weer onverwachte juweeltjes, waarbij vooral de humor van het tweetal opvalt. Van tracks als 'Zinnia' of 'Peony' rol je niet schuddebuikend van je stoel, maar ze leveren wel een niet weg te poetsen glimlach op, zoals Sonny Rollins of Thelonious Monk je die ook kunnen bezorgen. En daarmee hebben we twee van de helden (onder vele andere) van de heren Perelman en Shipp genoemd. De melodieënrijkdom, de lichtvoetigheid, het ruimhartige dynamiekgebruik en het gevoel voor vorm zijn parameters die uiteraard blijven. Ze vormen telkens de hoekstenen voor ieder duet in deze box, die wederom geen zwak moment of inzakker kent.

Herman te Loo

Hier is een volledig concert van Perelman/ Shipp in het Oostenrijkse Linz uit juni 2019:
https://youtu.be/90IKBUzva_o

MARKUS REUTER
Truce
 MoonJune Records

Bezetting:

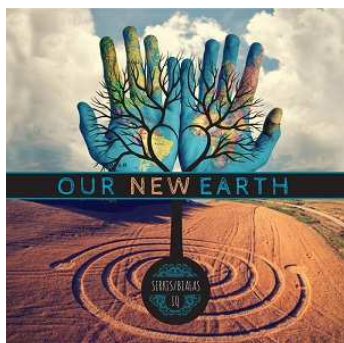
Markus Reuter (Touch-gitaar), Fabio Trentini
 (basgitaar, bas-synthesizer), Asaf Sirkis (drums).

'Truce' is het honderdste catalogusnummer van het Amerikaanse MoonJune Records, en de plaats is typerend voor het label. De Duitse gitarist Markus Reuter is een krachtige gitarist met een volstrekt eigen geluid, het type waar oprichter Leonardo Pavkovich zo dol op is. Dat is zeker te danken aan de speciale Touch-gitaar die hij bespeelt – een eigen vinding, die verwant is aan de Chapman-stick. Hij bespeelt het instrument ook in het powertrio The Stick Men (met Chapman-stickbespeler Tony Levin). Stilistisch gezien bivakkeert hij in de hoek van Robert Fripp (hij heeft ook een project met King Crimson-muziek op zijn conto staan), maar is in zijn meanderende solo's geheel zichzelf. Ook typisch MoonJune is de aanwezigheid van de Londense Israëliër Asaf Sirkis op drums (die onlangs ook een eerste album onder eigen naam voor het label maakte; zie de bespreking op de volgende pagina). Met zijn creatieve, alerte en strakke drumwerk zorgt hij voor een hoog octaangehalte in de muziek. Derde man is de Italiaan Fabio Trentini op fretloze basgitaar. Zijn geluid doet soms denken aan dat van Japan-bassist Mick Karn, een waardevolle toevoeging aan het bandgeluid. Hoewel het album op naam van de gitarist staat, is 'Truce' vooral het product van een collectief. Want waar de hersenspinsels van Reuter hem ook heen voeren, de andere twee reizen voortdurend met hem mee. Het levert meeslepende en opzweepende progrock op.

Herman te Loo

Bekijk hier een video van de titeltrack:
<https://surroundmusic.one/album/truce/>

SIRKIS/BIALAS IQ
Our New Earth
MoonJune Records

Bezetting:

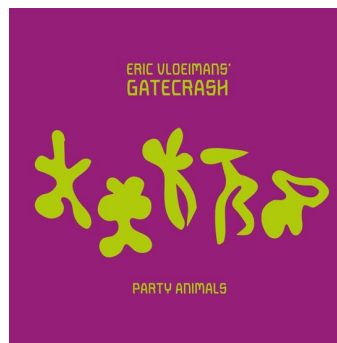
Sylwia Bialas (zang, percussie),
 Frank Harrison (piano, keyboards),
 Kevin Glasgow (basgitaar),
 Asaf Sirkis (drums, percussie).

De in Londen gevestigde Israëliëse drummer Asaf Sirkis is zo'n beetje de huisdrummer van het MoonJune-label (zie ook elders in deze JF). Dat is niet zo vreemd, want hij is een bijzonder sensitieve slagwerker, die een band strak kan aanvuren, maar ook gevoel voor klankkleur en melodie heeft. Met de Poolse zangeres Sylwia Bialas leidt hij de groep IQ, die in 2014 debuteerde met 'Come To Me' en nu een eersteling voor MoonJune aflevert: 'Our New Earth'. Het dubbelalbum laat een enorme reikwijdte horen, waarbij vocale jazz, jazzrock, Indiase muziek en Poolse folk de hoofdingrediënten zijn. Thematisch spreekt de plaat een hoop uit op een nieuwe, betere wereld. Bialas maakt indruk, omdat ze het vermogen heeft om prachtig songs te zingen (zoals de fijnzinnige ballad 'Chiaroscuro', of het gevoelig 'Land of oblivion'), maar ook om vocaliserend een melodelijn neer te zetten (als een soort blazer) en te improviseren. Bij veel collega's lijdt een van de kwaliteiten al snel onder de andere. Dat ze haar eigen teksten veelal in het Pools schrijft, is niet erg, want de taal klinkt fraai en het cd-boekje biedt Engelse vertalingen. Met de smaakvolle toetsenist Frank Harrison en de melodieuze basgitarist Kevin Glasgow vormt het tweetal een hecht kwartet, dat indruk maakt door zich niet op de borst te kloppen.

Herman te Loo

Bekijk hier een korte documentaire over de totstandkoming van het album:
<https://youtu.be/M6xL2yaLv8s>

ERIC VLOEIMANS' GATECRASH
Party Animals
V-Flow

Bezetting:

Eric Vloeimans (trompet),
 Jeroen van Vliet (Fender Rhodes),
 Gulli Gudmundsson (basgitaar),
 Jasper van Hulten (drums).

Het was een tijdje stil rond Gatecrash, de elektrische band van trompettist Eric Vloeimans. Maar omdat het kwartet vanaf januari weer door Nederland toert, is er een nieuw album uitgekomen, een dubbel-cd nog wel. De bandleider koos niet voor een studio-date, maar voor een live opname uit het Bimhuis, van december 2015. 'Party Animals' laat horen waar Gatecrash nu zo'n beetje staat, na een bestaan van ruim tien jaar. De rauwheid van het begin is er een beetje vanaf, en ook de elektronica op de trompet is verdwenen, zodat het stempel 'electric Miles' er minder op rust. Vloeimans heeft Gatecrash wat meer in de richting van zijn andere bands gemanooeuvreerd, en dat betekent: meer lyriek en schoonheid. Daar is uiteraard niks mis mee, want composities als 'Song for Syria' met zijn Arabisch getinte melodie en de ballad 'Ocean of petals' weten de juiste snaren te raken. Pas in de stukken van basgitarist Gulli Gudmundsson wordt duidelijk dat Gatecrash een ander idioom toegevoegd is dan bijvoorbeeld Oliver's Cinema. In 'Entropy' en 'Mr GG' heeft de IJslander ronkende, funky basgrooves uitgezet en zit hij samen met drummer Jasper van Hulten Vloeimans even stevig achter de broek. Die pakt flink uit en zet zijn Harmon-demper in, zonder dat de Miles-associatie al te evident wordt. Dat laatste gebeurt ook in 'Thunderbirds', de enige compositie van Van Hulten, die vreemd genoeg minder groove-gericht is. Wel wordt hier een fijne, mysterieuze sfeer neergezet, met een hoofdrol voor de Fender Rhodes van Jeroen van Vliet, die ook met subtiele plaagstootjes de trompettist opport. Het album eindigt met een stevige uitsmijter, het vrolijk ronddansende titelnummer, van de hand van de leider zelf. **Herman te Loo**

Kijk hier voor de tourdata:

<https://www.ericvloeimans.nl/pages/tour>

Beluister hier muziek van de plaat:
<https://www.youtube.com/watch?v=v3Syqq74VXA>

ODED TZUR QUARTET

Bezetting:

Oded Tzur (tenorsax),
Nitai Hershkovits (piano),
Petros Klampanis (contrabas),
Johnathan Blake (drums).

Datum en plaats:

18 februari 2020,
Lux, Nijmegen.

JAZZ OP DE PLANKEN

Nitai Hershkovits (piano) en Oded Tzur. (Foto: Tom Beetz)

Het blijft vreemd dat vrijwel niemand saxofonist Oded Tzur kent en dat hij nauwelijks werd opgemerkt terwijl hij toch vrij regelmatig op de Nederlandse podia speelde. Sterker nog, hij woonde vier jaar in Rotterdam en studeerde bij fluitist Hariprasad Chaurasia aan de Rotterdamse Codarts waar hij zich verdiepte in de Indiaanse Ragas.

En dan plotseling, terwijl deze uit Tel Aviv afkomstige saxofonist inmiddels hoog en droog in New York woont, wordt hij als dé grote ontdekking van 2020 gelanceerd en speelt hij voor goed gevulde zalen op de belangrijkste jazzpodia kriskras door Europa en Israël, waaronder Paradox (Tilburg), LantarenVenster (Rotterdam), Bimhuis (Amsterdam) en in Nijmegen voor de nieuwe MMore Jazz-concertserie.

Vreemd dat vrijwel niemand Oded Tzur kent terwijl hij hier toch vrij regelmatig speelde.

Dat alles zal te maken hebben met zijn eerste voor ECM gelanceerde cd 'Here Be Dragons', die enthousiast ontvangen werd en waarmee hij, terecht of onterecht, als de nieuwe John Coltrane werd binnengehaald.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Oded Tzur en Petros Klampanis (contrabas). (Foto: Tom Beetz)

Spannend was het dus om te horen of al die loftuitingen terecht waren en hoe bijzonder Tzur nu eigenlijk is. Het werd snel duidelijk dat hij niet meeliep met de trend van de hedendaagse jazzsaxofonisten. Waar snel en hard overheersen en een breed rauw geluid de norm is, is Tzur de fluisteraar onder zijn tijdgenoten. Zijn geluid is boterzacht, zijn spel voorzichtig alsof hij op kousenvoeten door de akkoorden gaat zodat vooral niemand opschrikt, die dan de deur op een kier zet voor zijn trio die de boel komt opschudden, om ten slotte weer heel zacht de deur te sluiten en weg te sluipen. Subtiel als het ruisen van bladeren in een lentebriesje.

En Coltrane dan? Tzur is zeker niet de notenvreter die Coltrane kon zijn, ook niet de extatische saxofonist van 'A Love Supreme'. Zijn uitzonderlijke instrumentbeheersing kan zeker tegen Coltrane op, en een vleugje van de meest bezonken en gesedeerde Coltrane is er ook wel. Veel meer is Tzur iemand met een eigen geluid en een eigen handtekening. Hij is een herkenbare stilist die zijn eigen weg heeft gevolgd. En als er toch al een saxofonist is met wie hij vergeleken kan worden is dat eerder klarinettist en saxofonist Jimmy Giuffrè dan Coltrane. Zijn benadering is mediatief en hij bouwt zijn composities intelligent en logisch op. Zijn spel gaat daarbij vaak genoeg over in heftige solo's, soms met grote stappen vooruit, maar zijn bezonken geluid blijft smaakvol. De jubelende saxofoon neemt het niet over van de logica van zijn verhaal. Zijn verhaallijnen blijven kraakhelder.

Saaï wordt het nergens en daarbij speelt zijn trio een essentiële rol. Pianist Hershkovits (eerder bij bassist Avishai Cohen) speelde met grote overelkaar heen glijdende brokken en vulde daarmee de gaten in de composities op, maar de echte basis werd gevormd door de Griekse bassist Klampanis en drummer Blake die een magisch duo vormden. De fenomenale notenkeus van Klampanis en de exacte accenten van Blake vulden elkaar aan en vloeiden samen tot een geluid als van een nieuw ontdekt instrument. Blake rammelde vrijwel onbeweeglijk de meest complexe ritmen uit zijn drumstel en had de gave die maar weinig drummers hebben: van begin tot eind te soleren op hoogspanning waarbij enkele perfect gekozen diepe en volle noten van Klampanis het genot verdiepten. **Tom Beetz**

Pianist Nitai Hershkovits. (Foto: Tom Beetz)

Tzur is een stilist die zijn eigen weg heeft gevolgd. Zijn benadering is mediatief en hij bouwt zijn composities intelligent en logisch op.

Drummer Johnathan Blake. (Foto: Tom Beetz)

Bassist Petros Klampanis. (Foto: Tom Beetz)

MARCIN WASILEWSKI TRIO

Bezetting:

Marcin Wasilewski (piano),
Slawomir Kurkiewicz (contrabas),
Michal Miskiewicz (drums),

Datum en plaats:

8 februari 2020,
LantarenVenster, Rotterdam.

Geroezemoes verstomt. Voelbare stilte. Sereniteit wordt bevloed door de eerste piano-akkoorden op de discant, die klinken als een klokkenspel. Zacht tikken ontlokt snerpande vibraties aan de bekens, gevolgd door bedachtzame noten die uitwaaiëren over het klavier. De vilten koppen van de mallets roffelen zacht op de pauk. Op de contrabas klinken flageolettonen. Binnen een minuut schept het Marcin Wasilewski Trio een verhalende betekenislaag. Een preset voor het beluisteren van het concert is ingezet: verfijning, lyriek en intuïtie.

Als Simple Acoustic Trio speelden Wasilewski, Kurkiewicz en Miskiewicz veel in thuisland Polen. Ze werden opgemerkt door trompettist Tomasz Stańko, die een vast kwartet met hen vormde. Albums van dit kwartet zijn verschenen op ECM. Daarnaast werd het trio succesvol als het Marcin Wasilewski Trio. Het Trio behoort tot de top van de Poolse jazz en is ook erg succesvol in het buitenland. Dit jaar zijn ze 25 jaar samen. Dat wordt gevierd met een wereldtournee waarbij veel werk wordt gespeeld van het recente album 'Live' - door ECM vastgelegd tijdens Jazz Middelheim.

Drie vrienden worden in hun tienerjaren gegrepen door de muziek - met name geïnspireerd door pianist Keith Jarrett - en besluiten om een pianotrio te vormen. Na lang samenwerken is er een hechte band ontstaan. Wellicht verklaart dat de rust en balans die hun muziek uitstraalt. Meditatie kan ontstaan nadat levensthema's zijn doorleefd en geaccepteerd. Wederzijds respect en gelijkwaardigheid zijn dan wel de absolute voorwaarden voor een 'recept' dat tot doorleefde schoonheid kan leiden. Ruimte die mag worden gekoesterd.

Op het podium zijn Wasilewski, Kurkiewicz en Miskiewicz duidelijk met elkaar verbonden en genieten zij volop van hun avontuur. Hun chemie is organisch. Minieme gebaartjes zijn voldoende om grip te houden op het grote geheel van vorm en improvisatie. Het is vooral de

[...vervolg in de rechterkolom](#)

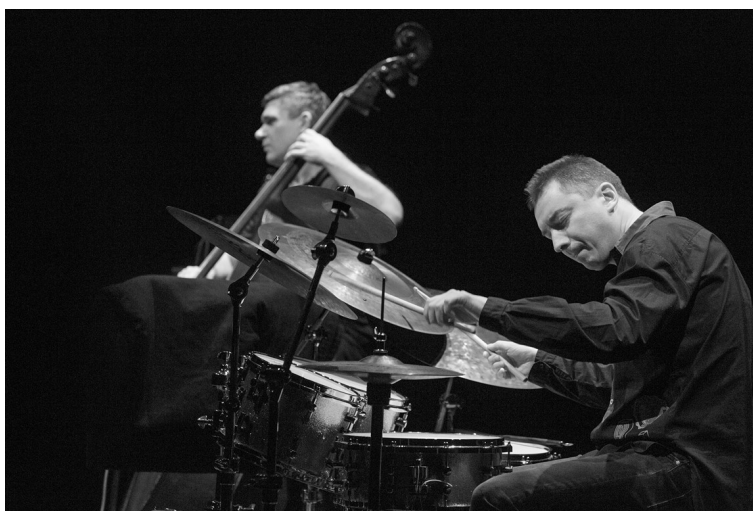
Marcin Wasilewski. (Foto: Joke Schot)

stilistische verfijning en de cadans die deze muziek zo toegankelijk, maar ook ongrijpbaar maken. Emoties bloeien op en verdwijnen als de schitteringen in facetgeslepen diamant. Associaties worden gewekt maar niet bevredigd. De passie ligt besloten in de schets, niet in het eindresultaat.

Wasilewski blijft schatplichtig aan Keith Jarrett, van wie hij de kunst heeft afgekeken om de piano vloeibaar te maken. Hij streelt de toetsen met satijnen vingers. Net zoals een menselijke stem is toucher volstrekt uniek en persoonlijks. Slechts kleine stukjes huid op de vingertoppen maken contact met het geavanceerde bewegingsmechaniek achter de pianotoetsen. Ook voor de piano geldt dat ieder exemplaar unieke kenmerken heeft. Menselijk inzicht en kunde bepalen of een bruikbare match tussen beide bewegingsapparaten ontstaat.

Wasilewski schept een eigen universum, waarin hij subtiel jongleert met melodie, harmonie en ritme. In zijn gepolijste spel weeft hij altijd momenten waarop de zon doorbreekt. Na een uur zacht welvend genot is het tijd voor jazz met een bite en subtiel gonzende grooves. Met tegendraadse loopjes speelt Kurkiewicz een pulserend intro. Na een break wordt met eenvoudige middelen een dampende spanningsboog gecreëerd die eindeloos lijkt door te gaan.

Roland Huguenin

Slawomir Kurkiewicz (bas) en Michal Miskiewicz. (Foto: Joke Schot)

CLARENCE PROFIT

Swingpianist

Soms voel ik mij een zielig archeoloogje dat met een tandenborsteltje brokstukken bijeenschraapt om toch maar die vaas origineel te krijgen. Ik doe dat met her en der verspreide informatie over obscure musici... Zoals Clarence Profit. Hij was een getalenteerde swingpianist die stierf net voor de opgang van de bebop. Hij wordt soms gezien als een imitator van Fats Waller. Maar Profit stond in hoog aanzien bij zijn collega's Teddy Wilson, Art Tatum en Joe Turner, en ook bij saxofonist Benny Carter. Voor u verder leest: op YouTube kan je vlot luisteren naar Profits 'Body and soul' (<https://bit.ly/2SXxm3V>) en zijn 'I didn't know what time it was' uit 1940 (<https://bit.ly/32aiAuX>). Horen we flarden die Bud Powell beïnvloed hebben? Hoe zou Profit geëvolueerd zijn als hij in leven was gebleven?

Clarence Profit (CP) is geboren en overleden in New York. Hij leefde van 6 juni 1912 tot 22 oktober 1944. Vader Herman is pianist, zijn neef Sinclair Mills ook. Kleine Profit leert piano vanaf zijn derde, op zijn tiende leidde hij in New York een kleine bigband. Wat moeten we ons daarbij voorstellen? Hij bezocht zijn grootouders in Antigua (Eric Clapton woonde hier ook), St. Kitts, dan naar Bermuda en leidt daar orkestjes.

In november 1936 terug naar New York, hij is dan 24, formeert een trio met pionierbezetting: piano – gitaar – contrabas. Drummerloos zoals het Nat King Cole Trio. Clarence speelt in NYC en de Harlem Clubs, in de Bamboo Inn, Renaissance, Alhambra, George's Tavern (1937-39), Ritz-Carlton Hotel in Boston (1938), de Yeah Man Club (de vroegere Jock's, waar hij jamt met pianist Billy Taylor), Cafe Society (1939), Village Vanguard (1940), Kelly's Stable (1940-43; in 1941 was Chuck Wayne gitarist bij CP), Performers' and Music Guild Club (1942) en de Village Vanguard met soms gitarist Al Casey erbij (1944).

In 1938 is Profit met schoolvriend Edgar Sampson co-composer van de populaire song 'Lullaby in rhythm', Walter Hirsch schreef de tekst (Sampson (1907-1973) en componeerde ook 'Stompin' at the Savoy' (1936) en 'Don't be that way' (1938), beide nu jazzstandards. Het Benny Goodman Orchestra vertolkte ...[vervolg in de rechterkolom](#)

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

Het Clarence Profit Trio op de elpeeoes van 'The Complete Clarence Profit 1939-40' uit 1981 (Meritt Record Society 15).

'Lullaby' het eerst op 8 april 1938 voor Victor BS-022415, in New York. Goodman nam die 'Lullaby' op in zijn medley op 24 mei 1938 en nog eens op 9 augustus 1938 in de Camel Caravan-radiouitzendingen voor CBS Network vanuit Ritz-Carlton Hotel, Boston, en tien jaar later op 5 juni 1948 in Philadelphia voor NBC Radio Network.

CP heeft zijn succesnummer 'Lullaby in rhythm' zelf niet opgenomen: hij leefde niet lang genoeg. En waarom heeft Profit geen plaatjes meer opgenomen tussen 1940 en 1944? Misschien werd hij voor militaire oorlogsdienst opgeroepen? In elk geval deelde hij in de malaise van de 'Petrillo ban', de 'recording ban' genaamd naar trompettist James Petrillo, president of the American Federation of Musicians: er konden geen studio-opnamen gemaakt worden door de muzikantenstaking tegen RCA Victor, Columbia, Decca, die de muzikanten te weinig betaalden. De staking begon op 1 augustus 1942 en duurde tot najaar 1944, precies in de vruchtbaarste periode van Profit. Uitzondering werd gemaakt voor de V-Discs (victory discs) die naar de overzeese Amerikaanse soldaten gestuurd werden.

Profit was gepland als pianist ter vervanging van Teddy Wilson in het Benny Goodman Trio, maar dat ging niet door wegens 'onvoldoende bekwaam' (bron: Jazz Information van 19 september 1939: 'No Profit for Goodman'). Komaan, Profit een bijna evenknie van Art Tatum!

Jazz Monthly van februari 1970 citeert Teddy Wilson over CP: "Hij had een zwakke gezondheid, kon eindeloos spelen, sliep niet, at bijna niet, verzorgde zich nauwelijks. Hij stierf aan waterzucht (dropsy). Hij was een origineel artiest, kon concurreren met elke pianist, met uitzondering van Art Tatum the master, Fats Waller, Earl Hines."

In zijn boek 'The Swing Era – 1930-1945' schrijft Gunther Schuller dat de populairste trio's daarom niet de beste zijn. Begin 1944 had Art Tatum zijn trio met gitarist Tiny Grimes en bassist Slam Stewart. Tatum zelf in zijn trio is op niveau, maar Tiny ...[vervolg op de volgende pagina linksboven](#)

Grimes was beginnend en had nog veel te leren. Schuller schat het trio van Nat King Cole en van Clarence Profit even hoog. Zwitser Johnny Simmen schreef voor het Franse Bulletin du Hot Club de France (nummer 204, 1971): "Un grand pianiste peu remarqué: Clarence Profit."

De Memoir 504 verzamel-cd van Profit.

In zijn tijd was Clarence Profit een vedette, na zijn dood is hij grotendeels vergeten. Maar niet direct door pianist Ray Stokes, die met zijn trio op 3 januari 1945 de plaat 'Blues for Clarence Profit' opnam.

Hebben onze pianisten al gehoord van Clarence Profit, gestorven op zijn 32ste waarschijnlijk aan tuberculose of een longziekte?

Samengevat is de beperkte loopbaan van Profit een drieluik: eerst van 1930 tot 1935 bij diverse Washboarders: bij Teddy Bunn's Washboard Serenaders (1930-1931), Georgia Washboard Stompers, Alabama Washboard Stompers, Washboard Rhythm Kings, ten tweede een periode op Antigua en Bermuda, en ten slotte in 1939-1940 voornamelijk solo of in trio.

Verzamelaars slagen er wel in zijn maximum vijftig titels van minder dan drie minuten te vinden, de helft onder zijn naam. Origineel allemaal op 78-toerenplaten, van sommige titels 'alternate takes'.

Je bent een gelukkige Jazzflitser als je kan vinden: 'The Complete Clarence Profit 1939-40' op de elpee Meritt Record Society 15, uitgebracht in 1981.

'All the Solo and Trio Sides Complete Plus Extras' staan op de cd Memoir 504, de extra's zijn van de Washboard Serenaders en The Georgia Washboard Stompers, uitgebracht in 1993.

Erik Marcel Frans

DISCOGRAFISCHE GEGEVENS CLARENCE PROFIT

Er zal nooit volledige klaarheid komen in de 'Washboarders'-opnamen: wie speelt er mee? En was Clarence Profit er steeds bij? Het blijft gissen, de onduidelijkheid blijft.

24 maart 1930 – **Washboard Serenaders**, 'Kazoo moan' en 'Washboards get together', in New York, vijf muzikanten onder wie alleen gitarist Teddy Bunn (1909-1978) later bekend werd **31 maart 1930** – **Washboard Serenaders**, 'Teddy's blues' (compositie CP) en 'Tappin' the time away', trompettist Red Allen vervangt kazoo-speler Harold Randolph in New York voor Victor

7 april 1930 – **Teddy Bunn-Spencer Williams**, 'The chicken and the worm', 'It's sweet like so', 'Pattin' dat cat', 'Tampa twirl', voor Victor

13 oktober 1930 – **Alabama Washboard Stompers**, 'If I could be with you one hour tonight', 'The porter's love song', 'Pig meat stomp', voor Vocalion

23 september 1931 – **Washboard Rhythm Kings** – 'Shoot 'em'

6 juli 1932 – **Washboard Rhythm Kings** – 'My silent love', 'Tiger rag', 'Hummin' to myself', 'Holding my honey's hand'

18 oktober 1932 – **Washboard Rhythm Kings** – 'Ash man crawl', 'I'm gonna play down by the Ohio'

23 november 1932 – **Washboard Rhythm Kings** – 'Underneath the Harlem moon', 'Fire', 'How deep is the ocean', 'Sloppy drunk blues'

8 maart 1933 – **Washboard Rhythm Kings**, in NYC, 'Midnight rhythm', 'A ghost of a chance', 'Hustlin' and bustlin' for baby', 'Shuffle off to Buffalo', 'Swing gate', 'The coming of Hi-de-ho', 'Going, going, gone', 'Trust me for a Hamburger', acht nummers deze dag met telkens vocals van trompettist Taft Jordan (1915-1981), de enige die later bekendheid verwierf

1 juni 1933 – **Washboard Rhythm Kings** in Camden, NJ, twee x zes tracks deze dag: 'Dinah', 'Sophisticated lady', 'Happy as the day is long', 'Nobody's sweetheart', 'My pretty girl', 'Bug-a-Boo': origineel opgenomen voor Bluebird, maar Victor publiceert diezelfde nummers als zijnde gespeeld door de Georgia Washboard Stompers

19 augustus 1933 – **Washboard Rhythm Boys** – 'Some of these days' met Red Allen-tp, Happy Caldwell-ts, Teddy Bunn-g

17 augustus 1934 – **Georgia Washboard Stompers** – 'Everybody loves my baby', 'Farewell blues', 'High society', 'I can't dance, I got ants in my pants', 'Tiger rag', 'Who broke the lock of the henhouse door', 'Limehouse blues', 'After you've gone', 'Chinatown, my Chinatown', 'Alexander's ragtime band'

3 juli 1935 – **Georgia Washboard Stompers** – 'You're an angel', 'Lulu's back in town', 'In the middle of a kiss', 'Every little moment', 'I'm living in a great big way', 'Chasing shadows', 'The lady in red', 'Name it when dreams come true', vier x twee tracks voor Decca

15 februari 1939 – **Clarence Profit Trio**, Billy Moore-g en Ben Brown-b, 'Don't leave me', 'There'll be some changes made', 'I got rhythm', 'Down home', 'Tropical nights', 'Tea for two', Billy Moore kwam in de jaren vijftig naar Frankrijk, nadien in Berlijn en Kopenhagen

29 november 1939 – **Clarence Profit** – pianosolo's, 'Body and soul', 'The blues', Columbia

5 januari 1940 – **Clarence Profit** – piano solos, 'Body and soul', 'I didn't know what time it was', voor Columbia

11 september 1940 – **Clarence Profit Trio**, nu Jimmy Shirley op gitaar, 'Dark eyes', 'Times square blues', 'Hot and bothered', 'Azure', voor Decca– Shirley speelde gitaar in 1942-1943 bij Ella Fitzgerald, nam op 7 maart 1975 de elpee 'China Boy' op voor het Franse Black & Blue met pianist Johnny Guarneri en bassist Slam Stewart.

(EMF)

VARIA

Sun Ra Arkestra bij Paradox, Tilburg

Het Sun Ra Arkestra onder leiding van saxofonist Marshall Allen (95) treedt 3 mei op in Paradox, Tilburg. Allen is al vanaf 1958 bij Sun Ra (pseudoniem voor pianist Herman Blount) betrokken. In 1993 nam hij na de dood van Sun Ra de leiding van het orkest over. De laatste keer dat het orkest in Paradox stond, was in 2008. Toen was het Arkestra een week lang in Tilburg te gast.

Eerste namen festival Red Light Jazz

De nadruk in het programma van het Amsterdamse festival Red Light Jazz ligt dit jaar op de piano en andere toetseninstrumenten. Half februari lichtten de organisatoren al een tipje van de sluier op. Onder anderen de pianisten Dado Moroni, Gwilym Simcock, Ramón Valle en het Youngwoo Lee Quartet zijn van de partij. Als klapper is het pianotrio RYMDEN met Bugge Wesseltoft (piano), Dan Berglund (bas) en Magnus Öström (drums) gecontracteerd. Uit Nederland komen de toetsenisten Jasper van 't Hof, Julian Schneemann, Sven Hammond, Bas van Lier en verder Montis, Goudsmit & Directie, The Preacher Men, saxofonist Hans Dulfer, John Engels Trio feat. Jan van Duikeren en het Cor Bakker Trio. De zevende editie van het festival is op 29, 30 en 31 mei in de oude binnenstad. Het merendeel van de concerten is gratis te bezoeken.

Jazz en literatuur in Oegstgeest

Onder de noemer 'Oegstleest' ontmoeten op 8 maart jazz en literatuur elkaar in Oegstgeest. Organisator en drummer Sven Rozier komt naar het Dorpscentrum met zijn bigband Licks and Brains onder leiding van Rolf Delfos en als gast saxofonist Alexander Beets. Verder lezen Gerwin van der Werf, Anne-Gine Goe-mans en de dichter Hans Ludo van Mierlo voor uit eigen werk.

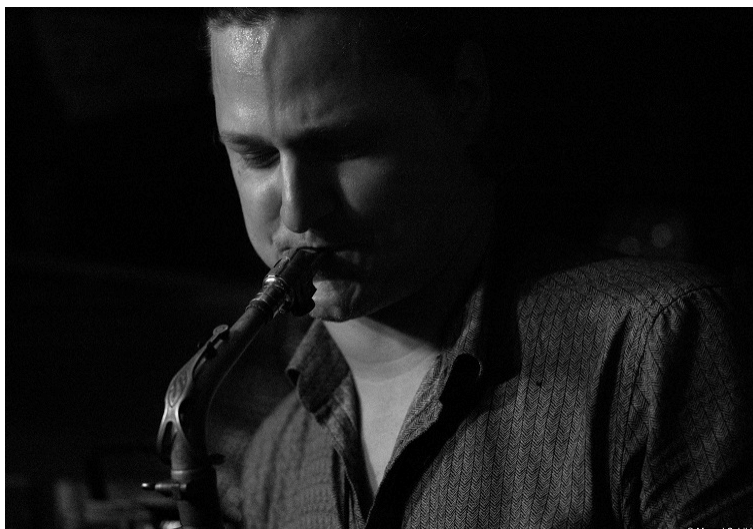
Info: www.oegstleest.nl.

Nieuwe tournee

Hans Dulfer start 27 maart

Saxofonist Hans Dulfer wordt dit jaar 80. Hij viert dat met een uitgebreide tournee met een nieuwe band (met onder anderen gitarist Jerome Hol en Planet T) en met een feestelijk concert in de Melkweg op zijn verjaardag, 28 mei. Dulfer 80 start in Groningen (Vera). Tijdens de tournee doet Dulfer onder meer Tilburg (Paradox), Dordrecht (DJS) en Weert (Bosuil) aan, en speelt hij op het Amersfoort Jazz Festival.

JAZZ IN BEELD

Tijdens de jaarlijkse Leidse Blues & Jazzweek trad 24 januari de formatie **Kruidkoek** in café De Twee Spiegels op; met Nick Feenstra op saxofoon. (Foto: **Marcel Schikhof**)

In het kader van JazzTour van Lundis de Hortense stond zangeres **Chrystel Wauters** met haar kwintet op 7 februari 2020 in Jazz Al'Trappe in Alleur (Luik). (Foto: **Jean Schoubs**)

VARIA

Programma Transition Festival rond

Het programma van het Transition Festival, 3 en 4 april in TivoliVredenburg, Utrecht, is rond. Het ziet er als volgt uit:

Vrijdag: Jacob Collier, Eric Vloeimans Gatecrash feat. Ntjam Rosie, Alfa Mist, Kokoroko, Steam Down, Erik Truffaz & Shai Maestro, ALA.NI, Vels Trio, James Brandon Lewis Quartet, Tineke Postma Bloom Trio, Maarten Hogenhuis Sextet - NSJ Composition Project, Adam Bałdych & Helge Lien, Anna Serierse Quartet, Melanie Charles, Juraj Stanik Trio feat. Bert Joris, Sun-Mi Hong Quintet, Kika Sprangers Quintet.

Linda May Han Oh. (Foto: Shervin Lainez)

Zaterdag: Jan Garbarek Group, John Scofield & Trondheim Jazz Orchestra, Avishai Cohen Big Vicious, New Cool Collective feat. Alma Quartet Beethoven Opus 127, Kandace Springs, Portico Quartet, Rembrandt Frerichs Trio & Kayhan Kalhor, Mark Feldman - Charms of the Night Sky, **Linda May Han Oh Quartet**, Thomas Strønen Time Is a Blind Guide, Jasper Høiby's Planet B, Jasper Blom feat. Niels Broos & Jamie Peet, Vula Viel, Bram de Looze, Steve Lehman Trio, Ottla, John Ghost, The John Abercrombie Tribute feat. Adam Nussbaum, Binker Golding Quartet, Butcher Brown.

Meer info: www.transitionfestival.nl.

Yvonne Walter maakt opnames voor live-cd

Zangeres Yvonne Walter maakt op 2 maart in de Headroom in Turnhout live-opnames voor haar nieuwe cd. Ze neemt een programma op dat is 'ingegeven' door het album 'Marriage In Modern Jazz', de plaat die zangeres Rita Reys en pianist Pim Jacobs in 1960 naar aanleiding van hun huwelijk maakten. Walter wordt begeleid door pianist Bram Wijters, gitaris Dirk Vander Linden, bassist Piet Verbist en drummer Eric Ineke. Opnames worden gemaakt tijdens het optreden om 20.00 uur 's avonds en tijdens de generale repetitie om 16.00 uur. **Meer info:** <https://bit.ly/2OZFUGA>.

JAZZ IN BEELD

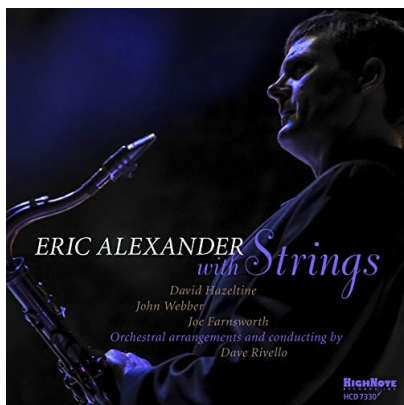

Op 9 februari speelde het kwartet **Beets/Bennink/Glerum/Herman** bij jazzpodium Hot House in Leiden. **Marcel Schikhof** was erbij en maakte de foto's op deze pagina. Van hierboven bassist Ernst Glerum en hieronder vlnr: Ernst Glerum, Benjamin Herman en Peter Beets.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 17 februari 2020

- 1 Eric Alexander**
Eric Alexander With Strings
(HighNote)
- 2 Herring/Watson/Bartz**
Bird At 100
(Smoke Sessions)
- 3 Lafayette Harris Jr.**
You Can't Lose With The Blues
(Savant)

De JazzWeek Jazz Top Drie [geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; \(www.jazzweek.com\).](#)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom

Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS**

is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVALS MAART

Kandace Springs, hier tijdens het Gent Jazz Festival 2018, treedt op in Leuven. (Foto: Tom Beetz)

JAZZ IN DE KAMER

Diverse huiskamers, Leiden

12 maart 2020

(<http://jazzindekamer.nl/#home>)

Met onder anderen: Jasper Blom Trio, Esther van Hees, Jeroen van Vliet & Miguel Boelens, Pieter de Mast & Bert van den Brink, Frank Montis Trio, Philipp Rüttgers & Sun-Mi Hong en The New World Quartet.

LEUVEN JAZZ

Diverse locaties, Leuven

19 tot en met 29 maart 2020

(<https://www.leuvenjazz.be/assets/7542>)

Met onder anderen: Jason Moran, **Kandace Springs**, An Pierlé, Nicolas Thys, Bram de Looze, Tuur Florizoone en Schntzl.

JAZZFEST

Studio/K, StayOkay, Indische buurt, Amsterdam

21 maart 2020

(<https://jazzfestamsterdam.nl/>)

Met onder anderen: Seamus Blake & CvA Large Ensemble, Anton Goudsmit & Sean Fasciani, Xavi Torres & Reinier Baas, Wonderyears en Alba Careta.

GOOIS JAZZ FESTIVAL

Spant!, Bussum

23 maart 2020

(<https://www.gooisjazzfestival.nl/programma>)

Met onder anderen: Peter Beets Henk Meutgeert New Jazz Orchestra, Jasper van 't Hoff, Olivier van Nieuwkerk Quartet, Peter Beets Trio, Montis, Goudmit & Directie en Mike Boddé & Hermine Deurloo.

JAZZCATS

De Kreun, Pand.A, Concertstudio, Kortrijk

28 maart 2020

(<https://www.wildewesten.be/nl/festival/jazz-cats-2020>)

Met: James Holden & Waclaw Zimpel, Theon Cross, Dijn Sanders, Black Flower, Sarah Tandy, Laughing Bastards, The Brums, Wasdaman, The Inbetweens & The Box Foxes.

Concertaankondigingen vindt u op:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

BUDDINGH'

zie ook 'jazz op papier' op pagina 3

Onderstaande lijst bevat de volledige inhoud van de oorspronkelijke bundel 'West Coast' van Cees Buddingh, alsook alle relevante gedichten van zowel vóór die periode als erna. Bij de selectie ben ik ruimdenkend te werk gegaan en zo kom ik tot 58 gedichten uit Buddingh's oeuvre tussen 1940 en 1978. Titels van bundels zijn met een trefwoord aangegeven. Zie voor de volledige gegevens onderaan.

At the jazzband ball

in: [Semaphore jrg. 2, nr. 10 \(1946\)](#), [Water, Mes](#)

titel: w/m Nick LaRocca, Larry Shields, 1917 door mogelijk Bix Beiderbecke 1927, Bob Crosby 1938, of Muggsy Spanier 1939; in een dancing speelt een fictieve vijfmansband, waarin een tenorsax en een klarinet, een fictieve compositie van Irving Berlin, componist-tekstschrijver (1888-1989)

Balcony rock

in: [Podium jrg. 12, nr. 4 \(juli/aug. 1957\)](#), [West Coast, Mes, West Coast rev.](#)

titel: m. Dave Brubeck, Paul Desmond, 1954 door Brubeck Quartet 1954

Bark for barksdale

in: [Podium jrg. 11, nr. 5 \(sept/okt. 1956\)](#), [West Coast, Muziek en poëzie, Mes, West Coast rev.](#)

titel: m. Gerry Mulligan, 1952 door id.

Better luck next time

in: [Podium jrg. 12, nr. 4 \(juli/aug. 1957\)](#), [West Coast, Mes, Gedichten 1938, Lazy, West Coast rev.](#)

titel: w/m Irving Berlin, 1948 door Dave Pell Octet 1953

Boogie woogie

in: [De schoone zakdoek jrg. 1, nr. 8/9 \(1941/42\)](#)

titel: m. Clarence Pinetop Smith, 1928; ook: muziekgenre

Carson city stage

in: [West Coast, Mes, West Coast rev.](#)

titel: m. Carson Smith, 1953 door Gerry Mulligan Quartet 1953

Casa de luz

in: [Podium jrg. 11, nr. 5 \(sept/okt. 1956\)](#), [West Coast, Mes, West Coast rev.](#)

titel: m. Shorty Rogers, 1954 door Bud Shank/Shorty Rogers Quintet 1954

Dixie

in: [Laarzen](#)

titel: naam voor de tien zuidelijke staten van de VS

Een dagje in het leven

in: [Gard sivik jrg. 7, nr. 33 \(jan./febr. 1964\)](#), [Deze kant, Gedichten 1938](#)

bevat de naam van trompettist Booker Little

Funny that way

in: [Barbarber nr. 39 \(maart 1965\)](#), [Deze kant, Gedichten 1938](#)

titel afgeleid van: She's funny that way, w. Richard A. Whiting, m. Neil Moret, 1928

Georgia

in: [Laarzen, Mes](#)

titel verm. afgeleid van: Georgia on my mind, w. Stuart Gorrell, m. Hoagy Carmichael, 1930

Happy little sunbeam

in: [Podium jrg. 11, nr. 5 \(sept/okt. 1956\)](#), [West Coast, Mes, Gedichten 1938, Wind, Lazy, Geluk, West Coast rev.](#)

titel: m. Russ Freeman, 1953 door Chet Baker Quartet 1953

Happy town

in: [Podium jrg. 12, nr. 4 \(juli/aug. 1957\)](#), [West Coast, Mes, Gedichten 1938, Lazy, West Coast rev.](#)

titel: m. Bud Shank, 1954 door Howard Rumsey's Lighthouse All Stars 1954

Het leven blijft toch boeiend

in: [Barbarber nr. 55 \(dec 1955\)](#)

Buddingh' als leider van de Four Rhythm Aces zong in 1937 Lulu's back in town, w. Al Dubin, m. Harry Warren, 1935

Hij wel

in: [Gard sivik jrg. 6, nr. 28 \(sept./okt. 1962\)](#), [Zo is het, Gedichten 1938](#)

titel: w/m Wim Poppink, 1947 door The Ramblers 1947 bevat twee maal de frase My little suede shoes, titel van een compositie van Charlie Parker, 1951

How long has this been going on?

in: [Lazy, Geluk, West Coast rev.](#)

titel: w. Ira Gershwin, m. George Gershwin, 1927 door verm.: Bud Shank Quartet with Bob Cooper 1956

I remember Clifford

in: [Gard sivik jrg. 6, nr. 28 \(sept./okt. 1962\)](#), [Zo is het, Gedichten 1938, Jazz, 5 schilderijen, West Coast rev.](#)

titel: m. Benny Golson, 1957 door mogelijk Jazz Lab Quintet met Donald Byrd 1957; Clifford (= Clifford Brown), speelde de twee genoemde composities Delilah, w. Jay Livingston, Ray Evans, m. Victor Young, 1950, opname 1954, en Tenderly, w. Jack Lawrence, m. Walter Gross, 1945, beide opgen. in 1954

In memoriam Anthony Bosman

in: [Het houdt op, Gedichten 1974](#)
 Anthony (Tony) Bosman, vriend van Buddingh'; was dichter en later als journalist chef kunstredactie Algemeen Dagblad; schreef vanaf 1936 artikelen over jazz in Contact, richtte met Buddingh' de afdeling Dordrecht van de Nederlandse Jazzliga op, redigeerde van jan. 1946-sept. 1947 het tijdschrift Symphonie & Swing

bevat de namen van hun idolen: Duke Ellington, Louis Armstrong, Bix Beiderbecke, Bubber Miley, Pee Wee Russell, de composities Black and Tan Fantasy van Ellington, 1927, en Riverboat shuffle van Hoagy Carmichael + 3, 1924

Indian summer

in: [Maatstaf jrg. 28, nr. 2 \(febr. 1980\), Verzen, Gedichten 1974](#)

titel: m. Victor Herbert, 1919 door mogelijk Jimmy Raney 1954

It could happen to you

in: [Gard sivik jrg. 4, nr. 15/16 \(nov. 1959/feb. 1960\), Mes, Wind, Geluk, West Coast rev.](#)

titel: w. Johnny Burke, m. Jimmy Van Heusen, 1944 door mogelijk Bob Cooper 1957

J. Buckland Wright

zie: [Midnight blues](#)

Just one of those days

in: [Tirade jrg. 21, nr. 226/227 \(juni/juli 1977\), Eerste zestig, Gedichten 1974](#)

titel afgeleid van: Just one of those things, w/m Cole Porter, 1935

Laatste sonnet aan Mathilde

in: [De nieuwe stijl dl. 1 \(april 1965\), Deze kant, Gedichten 1938, Vrij Nederland jrg. 61, nr. 47 \(25 nov. 2000\)](#)

bevat de naam van drummer Max Roach

Laura

in: [Podium jrg. 12, nr. 4 \(juli/aug. 1957\), Vandaag 6, West Coast, Mes, Jazz magazine jrg. 1, nr. 2 \(aug./sept. 1993\), West Coast rev.](#)

titel: w. Johnny Mercer, m. David Raksin, 1945 door Gerry Mulligan Quartet 1954

Midnight blues (oorspr. J. Buckland Wright)

in: [Laarzen, Mes, Gedichten 1938](#)

Military service blues

in: [Den gulden winckel jrg. 39, nr. 3 \(maart 1940\), Geïrriteerde, De tweede ronde jrg. 6, nr. 4 \(winter 1985/86\)](#)

Mobile

in: [Podium jrg. 12, nr. 4 \(juli/aug. 1957\), West Coast, Mes, West Coast rev.](#)

titel: m. Bob Cooper, 1954 door Bud Shank and Three Trombones 1954

Modus operandi

in: [Gard sivik jrg. 4, nr. 15/16 \(nov. 1959/feb. 1960\), Mes, Gedichten 1938](#)

titel: m. Jack Montrose, 1954 door Bob Gordon Quintet, 1954

Moonlight in Vermont

in: [Podium jrg. 11, nr. 5 \(sept/okt. 1956\), West Coast, Mes, Gedichten 1938, Lazy, West Coast rev.](#)

titel: w. John Blackburn, m. Karl Suesdorf, 1944 door Johnny Smith Quintet met Stan Getz 1952

Nights at the turntable

vogeltje luister/wij/moeten jou/niet meer/wij hebben gerry shorty en bud/chet en lennie en dave

in: [Podium jrg. 12, nr. 4 \(juli/aug. 1957\), West Coast, Muziek en poëzie, Mes, Geluk, West Coast rev.](#)

titel: Gerry Mulligan, 1952 door id.; genoemd worden: Gerry (Mulligan), Shorty (Rogers) Bud (Shank), Chet (Baker), Lennie (Niehaus), Dave (Brubeck of Pell)

On the sunny side of the street

in: [Morks magazijn jrg. 42 \(nov. 1940\)](#)

titel: w. Dorothy Fields, m. Jimmy McHugh, 1930; vele uitvoeringen

Onderweg

in: [Gard sivik jrg. 6, nr. 28 \(sept./okt. 1962\), Zo is het, gedichten 1938](#)

bevat de namen van twee composities: Whisper not: m. Benny Golson, 1956, en Nica's dream (corr. Nica's dream): m. Horace Silver, 1954

One o'clock jump

in: [De schoone zakdoek jrg. 2, nr. 19/20 \(1942/43\), Laarzen, Mes, Gedichten 1938, Wind, Spiegel van surrealistische, De Nederlandse poëzie, Geluk](#)

titel: w. Jimmy Mundy, m. Count Basie (eig. Eddie Durham + 2), 1937 door id.

Prime rib

in: [West Coast, Mes, West Coast rev.](#)

titel: m. Lennie Niehaus, 1954 door id.

Recorded improvisation, take four

in: [Poëzie in Carré, 128 vel, Wind, Muzikaalste, Geluk](#)

titel refereert aan een plaatopname die telkens moet worden overgedaan

Red door

in: [Podium jrg. 11, nr. 5 \(sept/okt. 1956\), West Coast, Mes, Gedichten 1938, Lazy, West Coast rev.](#)

titel: (eig. The Red Door): m. Zoot Sims, Gerry Mulligan, 1952 door Mulligan Quintet met Sims, 1954

Salt peanuts

in: [Geluk, West Coast rev. \(onderdeel van 'wie maakt mij wat'\)](#)

titel: Dizzy Gillespie, Kenny Clarke, 1941 door Gillespie Sextet 1945

Simplicity

in: [Gard sivik jrg. 4, nr. 15/16 \(nov. 1959/feb. 1960\), Mes, Gedichten 1938, Grote poëzie, West Coast rev.](#)

titel van twee versch. composities: m. Al McKibbin, 1951 door George Shearing Quintet 1951, of m. Gigi Gryce, 1954 door Art Blakey 1954

Singing the blues [I - eerste regel: 'Het water slaat een bres, spoelt spottend over']

in: [De schoone zakdoek jrg. 1, nr. 8/9 \(1941/42\); zie hieronder](#)

Singing the blues [II - eerste regel: 'De bomen van de nacht staan kaalgevroren']

in: [Laarzen, Mes](#)

titel van div. composities, verm.: m. Con Conrad en J. Russel Robinson, 1920 door mogelijk Frank Trumbauer met Bix Beiderbecke 1927

Solo plight

in: [West Coast, Mes, Gedichten 1938, Wind, Lazy, Geluk, West Coast rev.](#)

titel: m. Bob Cooper, 1954 [niet: Solo flight] door id.

Speak low

in: [West Coast, Mes, Gedichten 1938, Lazy, West Coast rev.](#)

titel: w. Ogden Nash, m. Kurt Weill, 1943 door Laurinda Almeida-Bud Shank Quartet 1954

Stap stap

in: [Barbarber nr. 39 \(maart 1965\), Deze kant, Gedichten 1938](#)

genoemd worden: de dood van Bird (Charlie Parker, 1955) en de geboorte van Trane (John Coltrane, 1926)

Stella by starlight

in: [Podium jrg. 12, nr. 4 \(juli/aug. 1957\), West Coast, Mes, West Coast rev.](#)

titel: w. Ned Washington, m. Victor Young, 1944 door mogelijk Chet Baker Quartet of Sextet 1954

Straight, no chaser

in: [Gard sivik jrg. 4, nr. 15/16 \(nov. 1959/feb. 1960\), Mes, West Coast rev.](#)

titel: m. Thelonious Monk, 1951 door id.

Sunny side up, please

in: [Podium jrg. 11, nr. 5 \(sept/okt. 1956\), Lateraal, Mes, West Coast rev.](#)

titel (eig. Sunny side up): w. Buddy DeSylva, Lew Brown, m. Ray Henderson, 1929

echter: vermoedelijk verbastering van Sonny side up, geen compositie, maar titel van lp door Dizzy Gillespie met Sonny Rollins en Sonny Stitt, 1957

Sweetheart of Sigmund Freud

in: [West Coast, Mes, West Coast rev.](#)

titel: m. Shorty Rogers, 1953 door id.

The country's in the very best of hands

in: [Gard sivik jrg. 4, nr. 15/16 \(nov. 1959/feb. 1960\), Mes, Gedichten 1938, Wind, Geluk](#)

titel: w. Johnny Mercer, m. Gene De Paul, 1956 door Shelly Manne met André Previn 1957

The Mills brothers

in: [128 vel, Gedichten 1938, Boem](#)

titel: populaire, Amerikaanse zanggroep, 1925-1982

Things to come

in: [Gard sivik jrg. 4, nr. 15/16 \(nov. 1959/feb. 1960\), Mes, Gedichten 1938, Wind, Geluk, West Coast rev.](#)

titel: m. Dizzy Gillespie, Gil Fuller, 1944 door Gillespie a/h Orchestra 1946

This thing called love

in: [Lateraal, Mes](#)

titel afgeleid van: What is this thing called love: w/m Cole Porter, 1929

Two shades of autumn

in: [Gard sivik jrg. 4, nr. 15/16 \(nov. 1959/feb. 1960\), Mes, West Coast rev.](#)

titel: m. Joe Coccia, 1957 door Stan Kenton Orchestra 1957

**Alle gedichten in:
'Budding' gebundeld'**

Valve in head

in: [Podium jrg. 11, nr. 5 \(sept/okt. 1956\), West Coast, Mes, Gedichten](#)

[1938, Wind, Lazy, Geluk, West Coast rev.](#)

titel: m. Bud Shank, 1954 door id.

Verlangen (als een van de 'tien verzen uit een nog naamloze cyclus')

in: [Het woord jrg. 1, nr. 4 \(jan. 1946\), Water, Mes](#)

bevat de frase: jam-session van de vogels

Walkin' shoes

in: [Vandaag 6, West Coast, Mes, Gedichten 1938, Lazy, West Coast rev.](#)

titel: m. Gerry Mulligan, 1952 door id.

Whose blues

in: [Podium jrg. 12, nr. 4 \(juli/aug. 1957\), 1 pk, West Coast, Mes, Jeugd en evangelie jrg. 16, nr. 7 \(juni 1961\), Wind, De tweede ronde jrg. 6, nr. 4 \(winter 1985/86\), Geluk, West Coast rev.](#)

titel: m. Lennie Niehaus, 1954 door id.

Wie maakt mij wat

in: [De nieuwe stijl dl. 1 \(april 1965\), Deze kant, Gedichten 1938](#)

(zie ook: Salt peanuts)
bevat de titel Salt peanuts (oorspr. Salted peanuts): m. Dizzy Gillespie en Kenny Clarke, 1941, en noemt de uitvoerenden: leider (Dizzy) Gillespie met (Charlie) Parker, 1945

You gets no bread with one meat ball

in: [Lateraal, Mes](#)

titel: regel uit folk song One meat ball: w/m Lou Singer, Hy Zaret, 1944 door Josh White of The Andrews Sisters 1944

Zeer kleine ode aan de liefste

in: [Barbarber nr. 42 \(sept. 1965\), Deze kant, Gedichten 1938, Wind, Geluk](#)

bevat '57 varieties', titel van een compositie van Earl Hines, 1928

Voor info over de bovengenoemde bladen en bundels, zie de volgende pagina.

bladen (alfabetisch)

- Barbarber.** - Amsterdam, 1958-1971. - versch. 6x p.j.
De nieuwe stijl. - Amsterdam, 1965-1966 (2 afl.)
De schoone zakdoek. - Utrecht, 1941-1944. - versch. maandelijks (niet beschikbaar)
De tweede ronde. - Amsterdam, 1980-2009. - versch. 4x p.j.
Den gulden winckel. - Amsterdam, 1902-1942. - versch. maandelijks

Buddingh's bundel 'Het mes op de gorgel'.

- Gard sivik.** - Brasschaat, 1955-1964. - versch. 4x, later 6x p.j.
Het woord. - Amsterdam, 1945-1948/49. - versch. maandelijks, later 4x p.j.
Jazz magazine. - Amsterdam, 1993-1995. - versch. 6x p.j.
Jeugd en evangelie. - Amsterdam, 1945-1963. - versch. maandelijks
Maatstaf. - Den Haag, 1953-1999. - versch. maandelijks
Morks magazijn. - Dordrecht, 1910-1942. - versch. maandelijks
Podium. - Leeuwarden, 1944-1969. - versch. 6x, later 10x p.j.
Semaphore. - Leiden, 1945-1946 (2 afl.)
Tirade. - Amsterdam, 1957-heden. - versch. 12x, later 5x p.j.
Vrij Nederland. - Amsterdam, 1940-heden. - versch. wekelijks, later maandelijks

Jan J. Mulder**bundels (chronologisch)**

- Het geïrriteerde lied :** gedichten. - Rijswijk : Stols, 1941. - (Helikon ; jrg. 11, nr. 12)
De laarzen der Mohikanen of niet goed, geld terug. - Dordrecht : Semaphore-pers, 1943
Water en vuur. - Amsterdam : Holland, 1951. - (De Windroos ; 17)
Lateraal. - Amsterdam : Holland, 1957. - (De Windroos ; 43)
 1 pk : honderd gedichten door honderd dichters / verzameld en ingeleid door Hans van Straten. - Amsterdam : De Arbeiderspers, 1958. - (ABC boeken ; 100)
West Coast. - Utrecht : Bruna, [1959]
Muziek en poëzie : verzen over muziek / bijeengebr. door Johan de Molenaar. - 2e dr. - Utrecht : Bruna, 1959. - (Zwarte Beertjes ; 159)
Vandaag 6. - Utrecht : Bruna, 1959. - (Zwarte Beertjes ; 207/208)
Het mes op de gorgel : gorgelrijmen en andere gedichten. - Utrecht : Bruna, 1960
Zo is het dan ook nog weer eens een keer. - Utrecht : Bruna, 1963. - (Zwarte Beertjes)
Deze kant boven. - Amsterdam : De Bezige Bij, 1965. - (Literaire Reuzen Pocket ; 151)
Poëzie In Carré / Simon Vinkenoog, Olivier Boelen. - Amsterdam : De Bezige Bij, 1966. - (Literaire Reuzen Pocket LRP ; 178)
 128 vel schrijfpapier / C. Buddingh' en K. Schippers. - Amsterdam : Querido, 1967. - (Barbarberboek)
Gedichten 1938-1970. - Amsterdam : De Bezige Bij, 1971. - (Literaire Reuzen Pocket ; 358)
De wind houdt het droog : poëzieselectie. - Amsterdam : De Bezige Bij, 1974. - (Darpockets ; 14)
Het houdt op met zachtjes regenen : gedichten. - Amsterdam : De Bezige Bij, 1976. - (BB-poëzie ; 57)
De eerste zestig. - Amsterdam : De Bezige Bij, 1978. - (BB-poëzie)
Verzen van een Dordtse Chinees. - Amsterdam : De Bezige Bij, 1980. - (BB-poëzie)
Jazz in poëzie : instant composers gedichten / samenst. Albert Jan Govers. - Amsterdam : Elsevier Manteau, 1981
5 schilderijen-5 gedichten / C. Buddingh' en Piet de Koning. - Utrecht : Reflex, 1983
Gedichten 1974-1985 / naw. Ares Koopman. - Amsterdam : De Bezige Bij, 1986
Grote poëzie bloemlezing : mij liet je leven / samenst. Aldert Walrecht. - Eindhoven : Citroenpers, 1987
Spiegel van surrealistische poëzie in het Nederlands / samenst. Laurens Vancrevel. - Amsterdam : Meulenhoff, 1989
Lazy bones : C. Buddingh' Jaarboek / red. Wim Huijser, Peter de Roos. - Dordrecht : Liverse, 2005. - (Buddingh' - Cahiers ; 3)
Het muzikaalste gedicht : de mooiste gedichten over muziek [...] / samenst. Toef Jager ; inl. P.F. Thomése. - Amsterdam : Podium, 2006
Buddingh' gebundeld : gedichten 1936-1985 / bezorgd door Wim Huijser. - Amsterdam : Nijgh & Van Ditmar, 2010
Boem paukeslag! : de mooiste muziekgedichten / samenst. Henk van Zuiden. - Amsterdam : Muntinga, 2012
De Nederlandse poëzie van de twintigste en de eenentwintigste eeuw in 1000 en enige gedichten / Ilja Leonard Pfeiffer. - Amsterdam : Prometheus, 2016
Een geluk bij een ongeluk / samenst. Wim Huijser. - Amsterdam : Uitgeverij Rainbow, 2018
West Coast revisited : C. Buddingh' jazz en poëzie 1959/2019 / Wim Huijser, John Schoorl. - Maastricht : Azul Press, 2019